

OSMAN BALCIGİL

Nietzsche yanıldı, tanrı yaşıyor!

ZERDÜŞT'ÜN SIRRI

2498 YILIN ROMANI

DESTEK YAYINLARI: 248

EDEBİYAT: 78

ZERDÜŞ'ÜN SIRRI / OSMAN BALCIGİL

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumahıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Ayten Koçal

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Temmuz 2012

2. Baskı: Eylül 2020

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-218-1

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkan.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

OSMAN BALCIGİL

Nietzsche yanıldı, tanrı yaşıyor!

ZERDÜŞT'ÜN SIRRI

2498 YILIN ROMANI

OSMAN BALCIGİL

Ulusal gazete, dergi ve televizyonların haber bölümlerinde muhabir, editör ve yönetici olarak uzun yıllar çalıştı (1977-2000). Bu dönemde yaptığı araştırma, yazdığı yazı ve televizyon programlarıyla pek çok ödüle layık görüldü. 1988 yılında, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti tarafından, Latin Amerika'da yaptığı çalışmalar nedeniyle yılın gazetecisi olarak seçildi. Haberciliğini, siyasal ve sosyal konularda yazdığı araştırma türünde kitaplara da yansıtan Balcigil, Sürekli Basın Kartı sahibidir.

2000 yılında gazetecilik yaşamını noktalayan Osman Balcigil'in roman formundaki ilk çalışması Ters Kanatlı Şahin'dir. 2011'de yayınevimiz tarafından yayınlanan Bilginin Efendisi, üç hafta gibi kısa bir süre içinde tükendi, ikinci baskısı yapıldı.

www.osmanbalcigil.com

Çalışmaları

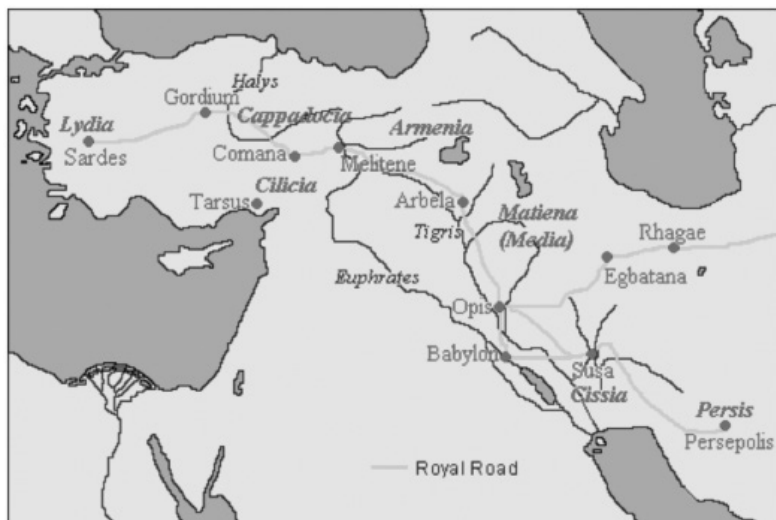
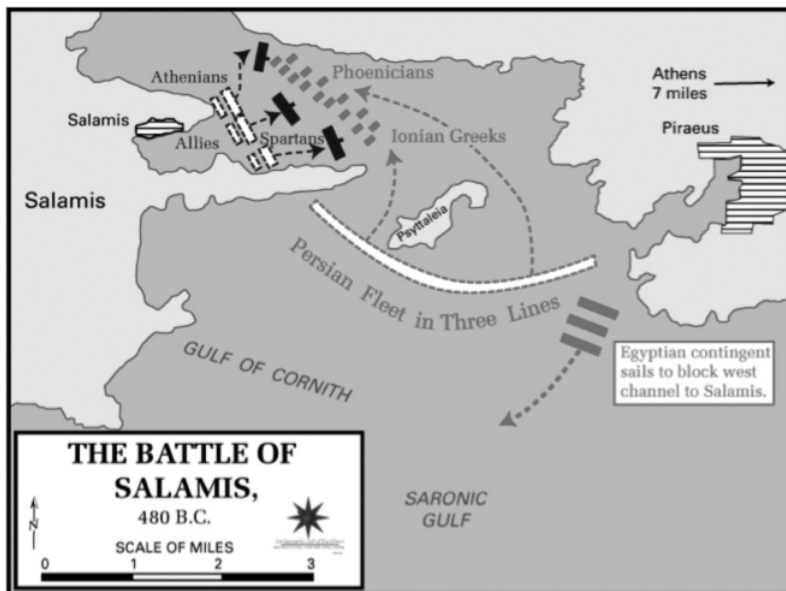
- Birikim Yayınları, 1977-1980 Yayınevi yöneticisi.
- İletişim Yayınları, 1980-1983 Yazar ve editör. Yeni Gündem, Video Sinema, Tarih ve Toplum, Cumhuriyet Dönemi Türkiye Ansiklopedisi.
- Cumhuriyet Gazetesi ve Dergisi- 1983-1985 Röportajlar ve Oxford Mektupları.

- Hürriyet, Hürriyet Pazar ve Tempo Dergisi- 1986-1988 Gazeteci ve editör.
- Hürriyet Production- 1989 Yapımcı ve koordinatör. Hodri Meydan, Tele-Vizyon, Tempo, Basın Kulübü programları.
- Show TV: 1993 Haber Müdürü, Baş Sayfa programı.
- ATV: 1994 Haber Programları Genel Koordinatörü, Üçüncü Sayfa, 41 Dakika programlarını hazırladı ve sundu.
- Kanal 6: 1996 Haber Dairesi Başkanı
- Star TV: 1996 Haber Müdürü, Kırmızı Koltuk, Osman Balcıgil ile Gece Hattı, Dobra Dobra programlarını hazırladı ve sundu.
- HBB TV: 1997-2000 Haber Dairesi Başkanı, Anchorman, Şeytanın Avukatı programını hazırladı ve sundu.
- Ottoman Medya: 2000-2012 kurucu ortak, iletişim danışmanı.

Kitapları

- Birleşmiş Milletler /Uluslararası Af Örgütü ve ÖLÜM CEZASI, Birikim Yayınları
- 1960 Anayasası Üzerine, Birikim Yayınları
- İdamın Günlüğü, Onur Yayınları
- Toplum: Layığı Bu Değil, Haziran Yayınları
- Latin Amerika'nın Atar Damarları, Belge Yayınları
- Ters Kanatlı Şahin, Şenocak Yayınları
- Bilginin Efendisi, Destek Yayınları

- Zerdüş'tün Sırrı, Destek Yayınları
- Dante'nin İstanbul Cehennemi, Destek Yayınları
- Pisagor Tepkisi, Destek Yayınları
- Mason Locasında Aşk ve Kılıç, Destek Yayınları
- 53. Risale, Destek Yayınları
- Ela Gözlü Pars Celile, Destek Yayınları

**Onlar,
Bir Dini Sonsuza Kadar Yaşatmak İçin
Özel Olarak Seçilmişlerdi...**

Pers İmparatoru Darius Babil, Mısır, Libya, Anadolu, hatta Trak topraklarını ele geçirdi ama Yunan diyarından zaferle dönemedi. O ölünce, oğlu Kserkses babasının planını gerçekleştirmek için kolları sıvadı.

Krallar Kralı'nın Yunan'a karşı gireceği savaşı kazanamaması halinde dinlerinin tehlikeye düşeceğini öngören Zerdüştî bilgeler, geniş Pers topraklarında gözden ırak üç ayrı nokta ve reisleri özel olarak yetiştirilmiş dört klan seçtiler.

Yola çıkacak üç klandan hiç olmazsa biri, geleneklerin ve özellikle inek derisi üzerine altın harflerle yazılmış kutsal kitap Avesta'nın muhafızı olmayı başarabilecek miydi?

Bilge Rahip tarafından İ Ö 500'lerde kaleme alınan Zerdüştîliğin kayıp kutsal kitabı Avesta, 2000'li yılların başında ortaya kim tarafından ve nasıl çıkartılacak?

Nietzsche'nin "Böyle buyurdu Zerdüşt!" isimli kitabı için "tam bir palavra" diyen Hint kökenli eski Avestan uzmanı Nasreddin Parsî, Türk yardımcısı Sungur İlyaslar'a kim olduğunu ve gerçek niyetini neden açıklamıyor? İngiliz bilim adamı Parsî, gönlünü Sivas kırsalında kaptırdığı Zerdüştî kızdaki aşkına yanıt alabilecek mi?

Kürt'lerin aynı coğrafyanın unsurları olan Türk, Pers, Arap gibi Müslüman; Süryani, Keldâni, Ermeni gibi Hristiyan toplumlardan

ayrışması gerektiğini düşünen PKK teorisyeni Hoca, eline “kaza eseri” geçen fırsatı kullanabilecek mi?

Silahların gölgesinde başlayıp, Irak’taki Kandil ve İran’daki Kozareş gibi PKK kamplarına hatta Londra, Paris gibi önemli başkentlere uzanacak büyük mücadelenin galibi kim olacak?

Anadolu ve çevresinde 2500 yıldır devam eden büyük altüst oluşu, tarihi gerçekler, akla yakın siyasi analizler ve abartıya kaçmayan dini söylencelerden yararlanarak anlaşılır hale getiren, soluk soluğa bir macera romanı.

Londra, Asya ve Ortadoğu Çalışmaları Fakültesi, Eylül 2009

Kapısı açılıp içeriye Sungur İlyaslar girince, Nasreddin Parsî cidden sevindi. Oturduğu koltuktan kalktı, okuma gözlüğünü çıkartıp ceketinin mendil cebine, kurşun kaleminin yanına yerleştirdi. Zayıf, uzun boylu adam kollarını iki yana açtı, arkadaşına doğru yürüdü.

“Bitti değil mi hergele?”

Sungur başını salladı. Kendisinden on yıl kadar yaşlı dostunun akademik kişiliğine olduğu kadar, küfürbazlığına da şapka çıkarttı. Nasreddin’in hergele sözcüğünü telaffuz edişi, her zaman olduğu gibi gülümsemesine yol açtı.

İki adam, birbirlerini sahiden kucakladılar.

Nasreddin İngiltere’ye Hindistan’dan göçmüş bir bilim adamıydı. Eski İran dili ve kültürü ile Avesta* incelemeleri konusunda dünyanın en iyisi kabul ediliyordu. Sungur’la üç yıl kadar önce tanışmıştı. Önce öğrencisi, sonra arkadaşı olan Sungur’u cidden seviyordu. Arkadaşının görünüşünden korkmuş olsa gerek, sorduğu soruyu başka şekilde bir kez daha tekrarladı.

“Hey dostum, burada mısın? Sana bitti mi diye sordum!”

Genç adam hocasının sorusunu durgun bir ses tonuyla “Evet burada-
yım,” diye cevapladı. Ve bu sözleri söyler söylemez Nasreddin’in kolların-
dan kurtuldu.

* Zerdüştilerin kutsal kitabı.

Aldığı cevap Nasreddin Parsî'yi ikna etmeye yetmemiş olsa gerek, fırça gibi ama beyaz saçlarının arasından bir yer bulup başını kaşıdı.

“Yok, yok askerlik sana yaramamış evlat! Eskiden cin gibiydin. Bana sanki biraz durgunlaşmışsın gibi geldi.”

Nasreddin'in sözleri üzerine Sungur silkinip kendine geldi. “Hiç de durgunlaşmadım,” dedi ve devam etti:

“Üstelik yaptığımı askerlik bile denmez. Türkiye’de gerçekten askerlik yapanlar, bize turist diyorlar.”

Saçları gibi sakalları da erken beyazlamış olan Nasreddin Parsî, yeterince ayakta durduklarını düşünmüş olsa gerek, arkadaşı Sungur İlyaslar’a oturması gereken yeri işaret etti. Bu esnada, cebinden çıkardığı bir belge bilgisayarına taktı.

“Bana Burdur’dan telefonla gönderdiğin ses kaydı var ya, ondan iki kopya çıkardım. Birini gördüğün gibi cebimde taşıyorum, ötekini kasama koydum. Telefondaki kopyayı sildim. Sen de sildin mi?”

Sungur, uzun bacaklarını oturduğu koltuğun karşısındaki sehpanın altına doğru uzatırken, “İşte durgunlaşmamın nedeni bu,” diye düşündüyse de bir şey söylemedi. Başını sallayıp, dostunun sorduğu soruyu cevapladı.

“Telefonda da söyledim ya, sildim. Tam istediğin gibi yaptım. İki kopya çıkartıp birini kasada saklasın diye İstanbul’da babama bıraktım. Ötekini yanıma aldım.”

Arkadaşı sözlerini tamamlayınca Nasreddin az önce mendil cebine koymuş olduğu gözlüğünü çıkardı taktı. Az önce seçmiş olduğu belleği çift tıkladı, oku açılan ses kaydının üzerine getirdi ve “Çal!” dedi. Odanın içinde uzun dönem er Medyum’un sesi yankılandı.

Sungur bu sesle kısa dönem askerliğini yaptığı Burdur Kışlası’na geri döndü. Nasreddin’le o anda dinlemeye başlamış oldukları ses kaydını iki hafta önce gerçekleştirmişti. İş bitince Medyum’un kulağına eğilip “Sakın bir daha bu konuyu benim dışımda hiç kimseyle konuşma. Anladın mı?” dediğini hatırladı.

Bu uyarısı üzerine Medyum korkuyla yüzüne bakmış, kendisine Sungur’dan bir zarar gelip gelmeyeceğini anlamaya çalışmıştı.

Fonda Medyum konuşmaya devam ederken, Sungur bu kez de ona, ailen sana Medyum adını neden koymuş, diye sorduğunu hatırladı. Delikanlı bu soruyu zor zahmet “Zerdüş'tün amcasının oğlunun adı olduğu için,” diye cevaplamıştı.

Sungur başını anladığını ifade edecek şekilde sallamakla yetinmiş, üstünlük taslıyormuş gibi olmasın diye, Medyum değil Medyumah, üstelik sadece amcasının oğlu değil aynı zamanda ilk müridi, dememişti.

Bu konuşma gerçekleşikten bir hafta kadar sonra Sungur terhis belgesini almış, arkadaşı Medyum'u bir kenara çekmiş, ses tonunu olabildiğince etkili bir şekilde kullanmaya çalışarak onu şöyle uyarılmıştı:

“Konuştuğun dil konusunda sakın kimseye bir şey söyleme. Askerliğin bittiği gün, yani aralığın 3'ünde burada olacağım. Seni kapının önünden alırım. Birlikte köyüne gideriz. Dediğim gibi, tamamen bilimsel bir araştırma olacak. Anlaştık mı Medyumah?”

Sungur, ağzından Medyumah sözcüğü çıkar çıkmaz delikanlının yüzünün aldığı hali, ses kaydını dinlemeyi sürdürürken gözünde tekrar canlandırdı.

Baktria*, Ateşgâh**, İÖ Ekim 486

Medyumah maşayla mangalda küllenmeye yüz tutmuş ateşi karıştırdı. Etrafa uçuşan birkaç kıvılcımdan biri, iyice beyazlamış uzun, gür sakalına değdi. Odaya tütsüyü andırır hoş bir koku yayıldı. Sakalını sıvazladı, bu esnada yüzleri kendisine doğru dönük olarak oturan müritlerine gür bir sesle “Ne vardı her şey başlarken?” diye sordu.

Dört orta yaşlı adamdan sol başta oturan, uhrevi bir ses tonuyla yanıtladı onu.

“Ahura Mazda’nın*** nuru vardı değerli Medyumah.”

Yaşlı adam “Evet,” dedi ve anlatmaya koyuldu.

“Sonsuz gökyüzü ilk sözünü nuruyla söyledi. Uçsuz bucaksız çölün dışında, yeryüzünde bu nuru gören ne varsa dile geldi, onu selamladı. Sonra gece oldu. Güneş sustu, yıldızlar söyleşmeye başladı... Ta ki sabah oluncaya kadar...”

Uzun sürmesi gereken konuşmasının ortalarına doğru, yorulduğunu hisseden yaşlı adam durdu. Öğrencilerinden birine, konuşmasını kaldığı yerden devam ettirmesi için işaret etti. İşareti alan adam gözlerini hafifçe yumdu, Bilge Rahip’in bıraktığı yerden devam etti.

* Afganistan’ın kuzeydoğusunda bulunan bölgenin eski adı. Mevlâna’nın filizlendiği ünlü Belh şehri bu topraklar içindedir.

** Zerdüştilerin ibadetgâhı.

*** Zerdüştilerin tanrısı. Hürmüz.

“Önce ilk insan ve ilk boğa dünyayı şereflendirdi. Altı bin yıl sürdü bu mutlu yalnızlık. Derken ilk çift yaratıldı. İlk yalan da. Angra Menyu’nun* günü gelmişti. Kastı kavurdu fitne fesadıyla ortalığı. Ta ki Ahura Mazda ona yeter diyene değin...”

Yaşlı adam bir süre sonra konuşmakta olan öğrencisini durdurdu. Sağ başta oturana, devam et dercesine işaret etti.

“Nur ve karanlık, hayat ve ölüm, doğru ve yalan... Kavga binlerce yıl sürdü...”

Toplantının, her buluşmada tekrarlanan ritüeli sona erince, ismini dedesi Medyumah’tan alan yaşlı adam öğrencileriyle bir süre havadan sudan konuştu. Bu süre zarfında, üzerlerindeki etkisinin ne kadarını Zerdüşt’ün yolunda ağarttığı ak saç ve sakallarına, ne kadarını zamanında ailesinin edinmiş olduğu şöhrete borçlu olduğunu düşündü. Bilemedi. Zerdüşt’e inanan ilk insanın torunu olmanın getirdiği şöhrette azıcık da olsa kendi çabasından kaynaklanan katkısı olmasını ne çok isterdi. “Belki de vardır,” diye iç geçirdi.

Bilge Rahip Medyumah elindeki maşayı konuşmasının başlangıcında aldığı yere, bronz mangalın altındaki bakır siniye bıraktı. Elini, beyaz entarisinin üzerine giymiş olduğu siyah yeleğinin cebinden çıkardığı mendille temizledi. Başını kaldırdı, kendisini dikkatle izleyen öğrencilerinin tam gözbebeklerine tek tek baktı. Duayla başlayıp ahbaplıkla devam eden toplantı, belli ki çok önemli başka bir mecrada seyretmeye başlayacaktı. Öyle oldu.

“Henüz saygıdeğer Pusasp geri dönmediyse de başka bilgi kaynaklarından gelen yeni haberler daha önce edindiklerimizi doğruluyor. Baktria’da olduğu gibi, Babil’de**, Ekbatana’da***, Persepolis’te ve öteki kraliyet şehirlerinde hazırlıklar artarak sürüyormuş. Sadece Pers, Med ve

* Kötü tanrı. Ahriman.

** Fırat’ın üzerinde, bugün bir Irak şehri olan Hillâda kuruluydu. Bağdat bu yerleşimin sadece 100 km kuzeyindedir. Kuzey Babil devletinin merkezi ise Şırnak’ın İdil ilçesinin Babil köyü idi.

*** Med’in başkentiydi. Sonra Pers’in başkentlerinden biri oldu. Bugün İran topraklarında ve adı Hamadan. Sadece İran’ın değil dünyanın da en eski kentlerinden biri olarak biliniyor. İbn-i Sina’nın mezarı burada.

Asur diyarlarında değil, Krallar Kralı'nın egemen olduğu öteki ülkelerde de hummalı bir faaliyet varmış.”

Yaşlı adam konuşmasını sürdürürken, stratejik meseleleri not almayı âdet haline getirmiş öğrencisi kuşağından çıkardığı yazı takımını açtı. Sazdan yapılmış kalemini sağ eline oturttu, mürekkep hokkasını yere, bir papirus parçasını dizine yerleştirdi.

“Şu andan itibaren, sürdürü geldiğimiz çalışmayı daha da ciddiye almamız gerekiyor.”

Bilge Rahip sözlerine devam ederken, konuşulanların not alınıyor olmasını zihninde evirip çevirmeye başladı.

“Zamanımız ne az ne de çok. Çalışırken etrafımızı dikkatle dinlemeyi ihmal etmemeliyiz. Planımızı, karşımıza çıkabilecek her türlü zorluğu dikkate alacak şekilde yapmalıyız.”

Bilge Rahip Medyumahî dinleyen müritlerinden üçü anladıklarını ifade edecek şekilde başlarını sallarken, dördüncüsü kamışını mürekkep hokkasına bir kez daha daldırdı. Yaşlı adam tam bu esnada kararını verdi.

“Ver yazdıklarını bana!”

Bilge Rahip aldığı papirusu öğrencilerinin şaşkın bakışları arasında mangala attı ve kararlı bir ses tonuyla “Bundan sonra yazmak yok!” dedi. İşaretparmağının ucuyla, şakağına üç kere vurdu.

“Bundan böyle her şeyi buraya, beyninize yazacaksınız.”

Duraksadı. İstemedi de olsa, karamsar ruh hali yüzüne yansıdı.

“Gelen haberlerden anladığımız kadarıyla Krallar Kralı dünya yüzünde bugüne kadar gerçekleşmemiş büyüklükte bir savaşa hazırlanıyor. Öyle bir savaş olacak ki dünya döndükçe insanlar ondan ve gireceği bu büyük savaştan söz edecek.”

Yaşlı adam aniden sustu. Öğrencilerinin papirusu mangala neden attığını düşünmeyi sürdürdüklerinden emindi. Uzunca bir süredir en çok yaptığı şeyi yaptı, ne demesi gerektiğini uzun uzadıya tarttı. Canı iyice sıkıldı. Geçmişte olduğu gibi içinden geldikince konuşmayı ne çok isterdi. Ne yazık ki o özgürlük günleri geride kalmıştı.

Bilge Rahip, dostu Pusas’ın getireceği haberleri almadan endişelerini öğrencileriyle paylaşmamaya dair kararlılığını sürdürdü. Yine de onlara

bir açıklamada bulunmalı, az önce papirusu neden ateşe attığının, neden her şeyi beyinlerine yazmalarını istediğinin hesabını vermeliydi.

“Yaklaşmakta olan savaşı büyük kulak ve gözlere sahip casuslar olmadan düşünmek aptallık olur. Az önce arkadaşınızın aldığı notu bu nedenle ateşe attım. Artık yazı-çizi yok. Anlaşıldı mı?”

Öğrenciler şaşkınlık içinde birbirlerine baktılar. İçlerinden biri bütün cesaretini takınarak “Ya Zerdüş'te ait olanlar?” dedi. Medyumah böyle bir soruyla karşılaşabileceğini önceden hesap etmişti.

“Elinizde sadece Zerdüş'tün ağzından çıktığına emin olduğumuz inek derisine yazılı metinler olacak. Daha az önemli oldukları için, bırakın benim söylediklerimi, ondan geldiğine inandığımız söylencelerimizi bile sadece beyninize yazacaksınız. Buna karşılık her şeyi, Avesta'yı, Gatgı* ve benim Zerdüştiliğe dair söylediklerimi, hem siz hem de bütün aile fertleriniz virgülüne kadar ezberleyeceksiniz. Az önce kâğıda dökmeye çalıştığınız planlarımıza gelince, onlar sadece burada konuşulacak ve kalacak. Ne yazılacak ne de aile bireyleri de dâhil olmak üzere başkalarıyla paylaşılacak.”

Bilge Rahip bu sözleriyle, sıra dışı bir durumla karşı karşıya olduklarını müritlerine bir kez daha hissettirmiş oldu. Başkalarının bilmemesi için zaten özen gösterdikleri planlarının giderek daha fazla gizlenir olması, orta yaş sınırını geride bırakmak üzere olan adamların korkularının artmasına yol açtı. Bilge Rahip'in öğrencisi olan aile reisleri, yabana atılmayacak kadar uzun bir süre önce bu çok gizli plan için yüzlerce ailenin arasından seçtiklerini duyunca da benzer bir tedirginlik hissettiklerini hatırladılar.

İçlerinden biri bütün cesaretini toplayıp “Eğer saygıdeğer Pusasp geriye daha önce edindiğimiz bilgilerin aynılıyla dönerse, yanımıza Zerdüş'tün söyleyip, sizin altın harflerle inek derisi üzerine yazdığınız Avesta hariç hiçbir yazı almayacağız öyleyse. Değil mi?” dedi.

Bilge Rahip arada bir yaptığı gibi önce soruyu soran öğrencisinin sonra ötekilerin yüzlerine tek tek baktı. Cevabını hepsine birden, tek keli-meyle verdi.

“Evet.”

* Zerdüş'tün söylediğine inanılan şiirler.